

WIADOMOŚCI PARAFIALNE

PISMO AKCJI KATOLICKIEJ PARAFII ŚW. IZYDORA W MARKACH

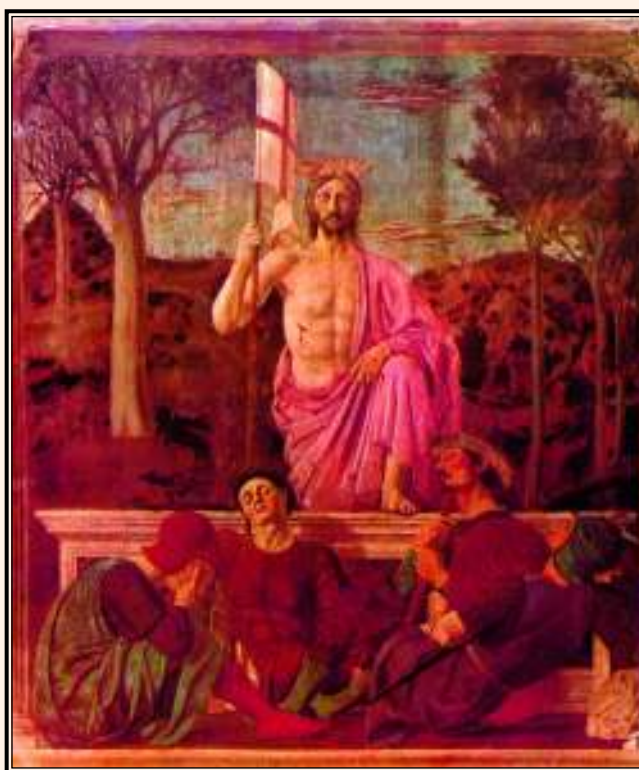
Nr 4 (66) KWIECIEŃ 2004, ROK VII, ISSN 1730-3885

17-25.IV – MISJE ŚWIĘTE W PARAFII P.W. ŚW. IZYDORA

NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE!

Misje Święte w parafii to szczególny czas dla odnowienia i pogłębienia wiary każdego z nas i całej wspólnoty parafialnej. Nabożeństwa misyjne mają nam pomóc w wyznawaniu wiary w coraz trudniejszej codzienności, w przywracaniu Bożej hierarchii uznawanych przez nas wartości.

Od soboty 17 kwietnia do niedzieli 25 kwietnia będziemy mieć możliwość zastanowienia się nad swoim życiem, rozbudzenia w sobie pragnienia jego przemiany, uświęcenia oraz wyproszenia tych łask dla swoich bliźnich, rodziny, sąsiadów, nieznajomych. Przez dziewięć dni – w naszym kościele parafialnym – będziemy gromadzić się na modlitwie i Eucharystii oraz wsłuchiwać się w rozważania Ojca misjonarza – redemptorysty, zogniskowane wokół niełatwych tematów: *Bóg jest Miłością* (niedziela 18. IV), *Grzech człowieka i zbawienie w Jezusie Chrystusie* (poniedziałek 19. IV), *Wiara i nawrócenie* (wtorek 20. IV), *Czuwajcie, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie* (środa 21. IV), *Jezus Chrystus jest moim Panem* (czwartek 22. IV), *Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was* (piątek 23. IV), *Oto Matka twoja* (sobota 24. IV), *Wy jesteście świadkami tego* (niedziela 25. IV). Na program misji składają się przede wszystkim codzienna Msza Święta, misyjne spotkania dla dzieci, młodzieży gimnazjalnej i licealnej, młodzieży studiującej i pracującej, dorosłych; konferencje stanowe dla kobiet i mężczyzn, nabożeństwa pokutne, nabożeństwa pojednania, uroczyste opowiadanie się za Chrystusem, uroczystość odnowienia ślubów małżeńskich,
c.d. na stronie 2

Zmartwychwstanie Chrystusa. Fresk Piero della Francesca ok. 1465r.

*Z okazji Świąt Wielkanocnych
wszystkim Parafianom
łaskę uwierzenia, że nadzieja
– której źródłem jest Zmartwychwstały Chrystus –
nikogo nie zawiedzie*

W Wielki Czwartek – dzień ustanowienia Sakramentu kapłaństwa zanosimy do Boga prośby w intencjach Kapłanów pracujących w parafiach naszego miasta. Życzymy im łaski nieustającego pośredniczenia między człowiekiem a Bogiem oraz radości z tej posługi.

Akcja Katolicka

uroczystość dla chorych i cierpiących, błogosławieństwo małych dzieci i matek w stanie błogosławionym, spotkanie dla małżeństw niesakramentalnych, misyjna uroczystość maryjna, Apele Maryjne, Droga Krzyżowa ulicami parafii, poświęcenie krzyża misyjnego oraz błogosławieństwo papieskie z odpustem zupełnym. Niektórzy parafianie – z racji swojego młodego wieku lub czasu zamieszkania w parafii nie przekraczającego 10. lat – po raz pierwszy będą uczestniczyć w wydarzeniach misyjnych, sprzyjających spływowi potrzebnych łask dla poszczególnych osób i dla całej parafii. Stańmy się w świętym czasie misji posłannikami Chrystusa, pomagając sobie wzajemnie w organizowaniu czasu dla udziału w misjach.

Niech każdy parafianin będzie mógł uczestniczyć w nabożeństwach służących pogłębianiu wiary w sens Śmierci i Zmartwychwstania Chrystusa, umocnieniu nadziei, że życie w zgodzie z Ewangelią daje człowiekowi radość prawdziwą. Misje Święte mają nas przygotować do świadomego, odpowiedzialnego i odważnego przyznawania się do Boga w każdych warunkach i w każdej sytuacji, opowiedzenia się za życiem godnym dziecka Bożego. Nasza chrześcijańska postawa jest szczególnie ważna teraz – w przeddzień włączenia naszej Ojczyzny w struktury Unii Europejskiej – kiedy będziemy ocierać się o laicki styl życia. Niech te Święte Dni przygotują nas do życia w przekonaniu, że NADZIEJA ZAWIEŚĆ NIE MOŻE!

Redakcja

HISTORYCZNY WYBÓR

Abp Józef Michalik, metropolita przemyski, został wybrany 18 marca 2004 r. nowym przewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski. Zastępcą przewodniczącego KEP został metropolita poznański, **abp Stanisław Gądecki**.

Wybór abp. Michalika automatycznie oznacza rozdzielenie funkcji prymasa i przewodniczącego Konferencji Episkopatu. Jest to zerwanie z dotychczasową tradycją historyczną, według której na czele Kościoła w Polsce stał prymas. Kard. Józef Glemp pozostał nadal prymasem Polski (także członkiem Rady Stałej i arcybiskupem Warszawy). Będzie to jednak funkcja jedynie honorowa, która nie wiąże się ze specjalną jurysdykcją w Kościele. Chociaż trzeba pamiętać, że godność prymasa jest w Polsce wciąż wyjątkowa. Abp Michalik będzie kierował pracami Episkopatu, zwoływał zebrania plenarne biskupów i podpisywał listy pasterskie czy zaproszenia

c. d. na stronie 3

MIŁOŚĆ NIE PAMIĘTA ZŁEGO (1Kor 13,5)

Oto idziemy do Jerozolimy (Mk 10, 33). Tymi słowami Chrystus zaprasza swych uczniów, aby przeszli z Nim drogę z Galilei do miejsca, gdzie wypełni się Jego odkupieńcza misja. Ta droga ku Jerozolimie, którą Ewangelści ukazują jako ukoronowanie ziemskiej działalności Jezusa, stanowi model życia chrześcijańskiego, które polega na naśladowaniu Mistrza na drodze Krzyża. Również do ludzi współczesnych Chrystus zwraca się z zaproszeniem „pójścia do Jerozolimy”. Ze szczególną mocą zwraca się w okresie Wielkiego Postu, szczególnego czasu nawrócenia i odnajdowania pełnej jedności z Bogiem, uczestniczenia w Jego Misterium Męki i Zmartwychwstania. Wielki Post jest dla wierzących wyjątkową okazją do głębokiej rewizji życia. We współczesnym świecie, obok szlachetnych świadków Ewangelii, nie brakuje ochrzczonych, którzy wobec wymagającego wyzwania „pójścia do Jerozolimy” przyjmują postawę obojętności, a czasem nawet otwartego buntu.

Jak przyjąć Jezusowe zaproszenia do nawrócenia się? Jak poważnie realizować przemianę życia?

Przed wszystkim należy otworzyć serce na przesłanie liturgii. Okres przygotowujący Wielkanoc jest Opatrznościowym darem Boga i możliwością zbliżenia się do Niego, poprzez wsłuchiwanie się we własne serce.

Są chrześcijanie, którzy uważają, że nie trzeba podejmować zbyt wielkiego wysiłku duchowego, ponieważ nie widzą możliwości weryfikowania własnego życia z prawdą Ewangelii. *Kochajcie waszych nieprzyjaciół, czyńcie dobrze tym, którzy was nienawidzą* (Łk 6,27). Takie słowa wydają się im trudne do zaakceptowania i do wcielenia w życie. Faktycznie są to słowa, które wymagają radykalnego nawrócenia. (...)

Jedyną drogą nawrócenia jest przebaczenie. Przyjęcie i ofiarowanie przebaczenia sprawia, że możliwa jest nowa jakość relacji międzyludzkich, przerywa się spiralę gniewu, łańcuch zła. *Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was przesładują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych* (Mt 5,44–45). (...)

Nie jest łatwo przebaczać i nawrócić się. (...) Potrzebna jest wewnętrzna pokora i odwaga, aby wypełnić przykazanie Chrystusa, który wzywa każdego ucznia do naśladowania Go. (...)

Miłość nie pamięta złego (1Kor 13,5). W tych słowach pierwszego Listu do Koryntian św. Paweł przypomina, że przebaczenie jest jedną z najwyższych form wyrażania miłości. Okres Wielkiego Postu jest najlepszym czasem zgłębiania tej prawdy. Poprzez sakrament pojednania Ojciec przebacza nam w Chrystusie i wzywa nas do życia w miłości, do uznania bliźniego nie za nieprzyjaciela, ale za brata. (...)

Świat oczekuje od chrześcijan świadectwa jedności i solidarności. *Jeśliby ktoś posiadał majątności tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga?* (1J 3, 17). (...)

Św. Jan Chryzostom naucza, że trudno jest odrzucić własne „Ja”, lecz nie jest to niemożliwe, jeśli można liczyć na pomoc Bożą „poprzez jedność z Osobą Chrystusa” (PG 58, 619n). (...) Miłość Chrystusa nie szuka swego, *nie pamięta złego, nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą* (1Kor 13, 5–6).

Jan Paweł II, Watykan 7.01.2001 r.

**Drogiemu Księdzu Jerzemu Skłuckiemu
opiekunowi Akcji Katolickiej w naszej parafii
z okazji Jego imienin łask Bożych i opieki Maryi
w codziennych trudach
życzą członkowie Akcji Katolickiej**

kierowane do Ojca Świętego, ma też reprezentować Kościół na zewnątrz.

Arcybiskup Józef Michalik ma 63 lata, jest doktorem teologii, metropolitą przemyskim. Od pięciu lat był wiceprzewodniczącym Konferencji Episkopatu Polski. Jest członkiem Kongregacji ds. Biskupów, Konsultorem Papieskiej Rady ds. Świeckich, przewodniczącym Komisji ds. Świeckich Rady Biskupów Europy (CCEE).

Pochodzi z Zambrowa (diecezja łomżyńska). Studiował w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie i na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza – Angelicum w Rzymie. Konsekrowany na biskupa przez Jana Pawła II 16 października 1986 r. w Rzymie, za dewizę biskupią obrał słowa *Numine Tuo Domine* czyli „Na znak Twój Panie”. 17 kwietnia 1993 r. Jan Paweł II mianował go metropolitą przemyskim.

Za: *Niedziela* NR 13, 28.03.2004 i *Gość Niedzielny* NR 13, 28.03.2004 r.

20 LAT MOK

Marecki Ośrodek Kultury istnieje od marca 1984 roku.

Siedzibą Ośrodka jest zabytkowy, ponad stuletni jednopiętrowy budynek, mieszczący się przy ulicy Fabrycznej 2. Stanowimy instytucję kultury podległą Urzędowi Miasta Marki, posiadającą osobowość prawną. Środki finansowe na realizację zadań statutowych otrzymujemy w formie dotacji z Urzędu Miasta, zaś dodatkowym źródłem finansowania są własne wpływy uzyskane tytułem prowadzonej działalności.

Głównym zadaniem MOK-u jest popularyzacja szeroko rozumianych działań kulturalnych. Mieszkańcom Marek umożliwiamy zatem twórcze, rozwijające intelektualnie, duchowo i fizycznie spędzanie wolnego czasu. Poprzez edukację kształtujemy w uczestnikach zajęć nawyki zarówno twórców jak i świadomych odbiorców kultury.

Ofertę programową budujemy zawsze z myślą o wszystkich markowianach, bez względu na wiek,

c.d. na stronie 4

PERŁY SPOŁECZNOŚCI SZKOLNEJ

Było cudownie – powiedział Filip, wychodząc z sali lekcyjnej w Liceum im. Stefana Batorego w Warszawie, dokąd chłopiec przyjechał 5 marca 2004 roku, wraz z innymi uczniami, aby wziąć udział w II. Etapie Wojewódzkim Ogólnopolskiego Konkursu Historycznego „**Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego w latach 1921–1945, od traktatu ryskiego do układu poczdamskiego**”. Taki okrzyk wydawałby się nieco dziwny komuś, kto nie zna **Filipa Miśty, Dominiki Papiernik, Emilki Szczepanik** z klasy VI B SP nr 4 oraz **Uli Gąsiorowskiej i Kasi Romańczyk** z klasy VI B i **Piotra Rosłońca**, piątoklasisty z SP nr 3 w Markach. Kto ich zna, ten wie, że w każdą sobotę od początku września a nawet i w inne dni powszednie wolne od zajęć szkolnych, zamiast zająć się własnymi sprawami – jak to zwykle bywa – przychodzili wczesnym rankiem do szkoły na ponad pięć godzin zegarowych, by ślezczyć nad mapami, rozwiązywać testy przygotowujące maturzystów do egzaminu na studia historyczne, analizować teksty źródłowe, studiować literaturę obowiązującą uczestników konkursu. Przychodzili systematycznie. Nikomu nie zdarzyła się nieobecność, choćby usprawiedliwiona, tak bardzo zależało im na dobrym przygotowaniu do konkursu. A pytania nie były łatwe i wszystkie – zgodnie z regulaminem – pozaprogramowe. Dla przykładu, zadanie nr 7: O kim mówią poniższe informacje? Podaj imię i nazwisko. „Była poetką warszawskiego podziemia, autorką licznych wierszy i piosenek wojskowych. Jej twarz została utrwalona przez profesor Ludwikę Nitschową w pomniku Warszawskiej Syreny. Jako sanitariuszka „Danuta” poległa 1 sierpnia w Powstaniu Warszawskim”. Zadanie nr 10: Do wymienionych poniżej jednostek wojskowych kampanii wrześniowej dopisz imiona i nazwiska dowódców. „Karpaty”; „Pomorze”; SGO „Narew”; „Kraków”; „Poznań”; SGO „Polesie”; „Łódź”; „Prusy”; „Modlin”; „Lublin”.

W pierwszym etapie konkursu wzięło udział 14 osób, czyli wszyscy członkowie koła historycznego. Oprócz wymienionej szóstki byli to: **Natalia Kacprzyk, Martyna Kluska, Michał Kostka, Michał Pawłowski, Ola Pietruk, Krzysztof Rychlewski, Róża Sochołowska, Michał Tomczyk**. W ciągu wielogodzinnych zajęć koła historycznego nigdy nie okazywali zmęczenia czy niechęci. Zawsze żądni wiedzy, pilni i zdyscyplinowani sięgali po informacje, z którymi nie zetknęliby się na lekcjach historii ani w podstawówce, ani być może w gimnazjum. W Batorym słychać było komentarze o uniwersyteckim poziomie konkursu. Wymownym argumentem niech będzie fakt, że sześciuosobowa grupa z Marek to około 30 % wszystkich uczestników z Warszawy i okolic. Może to znaczyć, że stopień trudności konkursu zniechęcił do udziału i stanowił dla większości próg nie do pokonania.

Wróćmy jednak do szkoły. Już sama przynależność do koła historycznego w czwórce jest wyróżnieniem. Przed wakacjami wszyscy chętni mieli zapowiedziane, że warunkiem przyjęcia będzie przeczytanie podręcznika do historii dla byłych klas ósmych. Tak też się stało. Wszystko odbyło się przy aprobachie dyrekcji szkół oraz zainteresowanych rodziców, którzy po zamknięciu listy systematycznie uprzyjemniali swoim dzieciom zajęcia domowymi ciastami. Dodatkowo zdarzył się też element włoski w postaci spaghetti. Oprócz przygotowania do konkursu „Losy żołnierza...” uczniowie zbierali dokumentację, przeprowadzali wywiady w terenie i w szkole z zaproszonymi gośćmi, robili zdjęcia, wszystko w ramach badania dziejów cmentarza ewangelickiego „znajdującego się” w Markach przy końcu ulicy Pomnikowej. Dotyczyło to drugiego konkursu pod hasłem „Ochrona dziedzictwa kultury”, w którym tradycyjnie bierzemy udział od siedmiu lat i nie bez sukcesów. Aby podołać niemałemu obowiązkowi, członkowie koła pracowali na dwóch zmianach. Pierwsza w godzinach 8.00 – 12.00, druga 12.00 – 16.00. I tu ciekawe przekazywanie pałeczki. Południowa grupa przychodziła dziesięć minut wcześniej, aby po krótkiej obserwacji końcowej pracy poprzedników kontynuować zadania, bez straty czasu i zwolnienia tempa zajęć.

Tak na podstawie zebranej wcześniej dokumentacji, także dzięki wieloletnim doświadczeniom, szybko – bo w ciągu kilku dwuzmianowych sobotnich spotkań – powstał

c.d. na stronie 4

a w niej proponujemy zajęcia artystyczne, edukacyjne oraz rekreacyjne. Zapraszamy na różnorodne tematycznie spotkania klubowe, wernisaże i wystawy, prelekcje, konkursy, a także wycieczki. W ciągu 20 lat naszej działalności odkryliśmy już wiele talentów, a skromne progi MOK-u stały się miejscem debiutu artystów z Marek i nie tylko.

Liczne wydarzenia kulturalne cieszą się niezmiernie dużym zainteresowaniem mieszkańców. Dlatego organizujemy również wczasy, kolonie i półkolonie, które umożliwiają spędzić czas wolny od pracy czy zajęć szkolnych z przyjaciółmi poznanymi w MOK-u.

Posiadamy wypracowany, wynikający z wieloletniego doświadczenia program edukacji kulturalnej. Nasze główne propozycje programowe to Ognisko Muzyczne, Zespół Tańca Nowoczesnego „Atut”, Dziecięco – Młodzieżowy Zespół Wokalno – Taneczny „Mareczki”, Ognisko Plastyczne, Galeria Mareckiego Ośrodka Kultury, Klub Przedszkolaka, Klub Gier Umysłowych „Groteka”. Poza tym prowadzimy zajęcia oświatowe: naukę języka angielskiego i niemieckiego na wszystkich poziomach nauczania, indywidualne zajęcia z zakresu logopedii i reedukacji, a także naukę języka angielskiego dla dzieci w wieku przedszkolnym.

MOK pozostaje od wielu lat organizatorem rozmaitych imprez ogólnomiejskich oraz powiatowych. Jako członkowie Porozumienia Domów i Ośrodków Kultury Powiatu Wołomińskiego współpracujemy ponadto z sąsiednimi placówkami oświatowymi, także warszawskimi.

Nieustającą ambicją MOK-u jest coraz lepsza praca na rzecz naszej „małej ojczyzny” – Marek, liczących dwadzieścia tysięcy mieszkańców. Wydaje się, iż zdobyliśmy tę cenną umiejętność integrowania społeczności lokalnej, łączenia pokoleń. Program bogaty w wartości ogólnoludzkie, narodowe, patriotyczne i chrześcijańskie adresujemy zawsze do jak najszerszego kręgu odbiorców, dlatego cieszymy się, że Ośrodek ma wciąż zwiększające się grono stałych bywalców. Pod naszym dachem dorasta kolejne już pokolenie markowian, którzy chwalą sobie zarówno bogatą ofertę jak i serdeczną atmosferę wspólnych spotkań.

Budujący jest z pewnością fakt, że mieszkańcy nie pozostają obojętni wobec wydarzeń kulturalnych, jakie Im proponujemy; że MOK przyczynia się niezmiernie do krzewienia wartości humanistycznych naszego kręgu kulturowego.

*Dyrektor Mareckiego Ośrodka Kultury
Krysztyna Klimecka, Marki, 14 marca 2004 roku*

album, którego oprawą, tradycyjnie, zajmuje się pan Dariusz Mańk mieszkający w pobliżu SP nr 4. Czyni to po raz czwarty zupełnie bezinteresownie za co – korzystając z gościnnych łamów gazety – bardzo dziękujemy.

W kwietniu gotowy już album zostanie zawieszony do Zamku Królewskiego. Czy w tym roku czeka nas sukces w postaci zajęcia punktowanego miejsca lub przynajmniej wyróżnienia? Czas pokaże. Wyniki zostaną ogłoszone – jak każdego roku – 18 maja w Dniu Ochrony Światowego Dziedzictwa Kultury.

Praca koła historycznego nie toczy się wyłącznie wokół konkursów. Pamiętamy również o ważnych wydarzeniach państwowych, na przykład 60. rocznicy Powstania Warszawskiego. Uczniowie spotkali się z trzema uczestnikami tamtych wydarzeń w Gimnazjum nr 40 na Powiślu, niedaleko biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego (patrz foto.). Długo trwały rozmowy o walce z hitlerowskim okupantem prowadzonej przez młodzież urodzoną w latach międzywojennych. Powstała atmosfera z *Kamieni na szaniec*. Młodzi historycy wyobrazili sobie mały sabotaż, dywersję, jak gdyby pokonali barierę czasu i przenieśli się na warszawskie ulice lat okupacji. Chłopcy i dziewczęta z zapartym tchem słuchali też wspomnień dotyczących tajnego nauczania, kiedy to nie było obowiązku chodzenia do szkoły, a nawet groziły za udział w nielegalnych lekcjach surowe kary dla uczniów i nauczyciela. Mimo to tajne nauczanie w Warszawie trwało i zaowocowało wielkim i długotrwałym szacunkiem wojennych uczniów wobec nauczycieli. Mając wolną chwilę, młodzi historycy wstąpili do wypożyczalni z nadzieją przyszłych wizyt w tym miejscu jako studentów szacownej uczelni.

Tego samego dnia pan Wiesław Gniazdowski (uczestnik spotkania) pojechał z nami na Powązki i oprowadził nas po miejscach związanych z powstaniami narodowymi, a szczególnie z Powstaniem Warszawskim. Dzięki dobremu przewodnikowi i jego opowieściom wszyscy doznawali powiewu historii niemal na każdym kroku, spacerując alejkami cmentarnymi.

Międzyszkolne koło historyczne w oczekiwaniu na rezultaty konkursów nie spoczywa na laurach. Na wiosenne miesiące planujemy przede wszystkim zgłębienie dziejów Polski Piastów.

Pisząc ten tekst – jako opiekunka koła – zamierzałam wyrazić uznanie dla moich podopiecznych, którzy okazali się perłami społeczności szkolnej. Poświęcony im czas zaowocował stokrotnie złotym kłosem wiedzy oraz fascynacji historią. Praca z uczniem szczególnie uzdolnionym, oczywiście wymagająca większego wysiłku ze strony nauczyciela i rodziców, daje ogromną satysfakcję wszystkim zainteresowanym. W ten sposób dzieci rozwijają swoje uzdolnienia, stają się badaczami określonej dziedziny wiedzy, co otwiera im drogę do szeroko pojętej nauki. Po doświadczeniach zdobytych na zajęciach koła historycznego uczniowie są przygotowani do samodzielnej pracy. Wobec nich nie trzeba stosować nakazów, „zadawać” do domu. Oni wiedzą, jak należy pracować samodzielnie. Przede wszystkim odpowiednie warunki zapewnia im dom, kochający rodzice, którzy są przyjaciółmi swych dzieci i równocześnie sojusznikami nauczyciela. Chętnie pomagają w organizowaniu wszelkich wyjazdów, nie licząc kosztów i czasu. Zrodziła się autentyczna więź, której wynikiem są wzorowa współpraca, zrozumienie, zaangażowanie. Jeszcze raz potwierdziło się, że wspólny wysiłek zmierzający do wyznaczonego celu ma duże szanse powodzenia.

Wszystkim serdecznie dziękuję. Aleksandra Tomczyk

P. S. Wśród laureatów II. Etapu Wojewódzkiego Ogólnopolskiego Konkursu Historycznego jest **Dominika Papiernik** z klasy VI B SP nr 4 w Markach. Jest jedną z czterech osób, które będą reprezentować Województwo Mazowieckie w konkursie. Życzymy Dominice kolejnych sukcesów na szczeblu międzywojewódzkim i krajowym, a Pani mgr A. Tomczyk, nauczycielce historii i opiekunce międzyszkolnego koła historycznego, gratulujemy.

AKCJA KATOLICKA W DZIAŁANIU...

• 5 marca o godz. 18.00 w Katedrze Warszawsko-Praskiej Św. Floriana, w czasie uroczystej Mszy Świętej – sprawowanej w intencji imieninowej naszego Biskupa Ordynariusza, Kazimierza Romaniuka, dostojny solenizant poświęcił sztandar Akcji Katolickiej Diecezji Warszawsko-Praskiej. Nasza „akcyjna” uroczystość nabrała blasku, stając się częścią imieninowych uroczystości. Dodać należy, że Msza Święta sprawowana była z udziałem obu Diecezjalnych Kapituł: Katedralnej i Kolegiackiej – Radzyńskich oraz licznie zebranych wiernych z całej Diecezji. Wszystko to zostało uwiecznione w obiektywie Bernarda Borkowskiego, współpracującego z naszą Redakcją.

• Na 19 kwietnia zostało zwołane zebranie zwyczajne Rady DIAK Diecezji Warszawsko-Praskiej przez Prezes DIAK DW-P, Joannę Solak. Spotkanie rozpocznie się Mszą Św. w Kaplicy Kurii Biskupiej Warszawsko-Praskiej przy ul. Floriańskiej 3. Rozpoczęcie obrad o godz. 17.45. W programie: sprawozdanie merytoryczne, finansowe za rok 2003 oraz przedstawienie preliminarza budżetowego na rok 2004.

• 18 kwietnia, w Niedzielę Miłosierdzia Bożego (czas Misji Świętych w parafii!) w naszym kościele, o godz. 15.00 zostanie odprawiona Msza Święta ku czci Świętej Faustyny Kowalskiej. Niech słowa skierowane do Świętej przez Pana Jezusa – Ile razy usłyszysz, jak zegar bije trzecią godzinę zanurzaj się całą w Miłosierdziu Moim – staną się również zaproszeniem dla nas.

c.d. na stronie 6

QERCUES 2

Kolejny artykuł, opisujący pomniki przyrody występujące w naszym mieście, poświęcamy jednemu z popularniejszych drzew występujących w Polsce – topoli.

Bardzo cieszymy się z zainteresowania tym cyklem (już po pierwszej części), jakie wykazały dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 4. Jednym z wyrazów ich miłości do natury, są wrażenia zapisane w formie poetyckiej, powstałe w wyniku ich bliskiego obcowania z otaczającą przyrodą. Prezentujemy fragment z *Pamiętnika starego drzewa...*, autorstwa Dominiki Papiernik, Róży Sokolowskiej i Emili Szczepanik.

Pamiętnik starego drzewa...

Jestem starą topolą białą. Niegdyś nazywano mnie Bianką. Jako mała sadzonka zostałam sprowadzona sto dwadzieścia lat temu do parku, który założyła rodzina Briggs. Ładny wiek, nieprawdaż? Przez ten cały czas mogłam obserwować okolice i wiem, co się działo w tym okresie w Markach. (...)

3 sierpień 1884 rok

Dziś przeprowadziłam się ze sklepu ogrodniczego do parku. Jeszcze nie orientuję się w otoczeniu, ale zauważyłam kilka budynków w pobliżu. Jeden przypomina nieukończony dworek z białej cegły. Obok wznosi się czerwony, wysoki komin fabryczny. Myślę, iż ma około pięćdziesięciu metrów. Okolica jest bardzo ładna. Niedaleko płynie mała rzeczka – Długa. Jest miła. Zdążyłam się już z nią zaprzyjaźnić. (...)

12 października 1889 rok

Jakaś dziwna maszyna sunie przed parkiem, Spacerowicze wskazują na nią rękoma i mówią, że to kolejka marecka, potocznie nazywana „ciuchcią”. Za jej szymbami widać uśmiechnięte twarze. (...)

13 listopad 1941 rok

To było straszne! W pobliskiej willi, sąsiadującej z pałacem, wzniesił się ogień! Baliśmy się bardzo, że ten zabójca drewna dosięgnie i parku! Cały budynek spłonął, ale na szczęście, do nas płomienie nie dotarły. Mimo to nadal mamy grozę w sercach, ponieważ druga wojna światowa trwa, a zdążyliśmy już przeżyć i pierwszą... (...)

29 marzec 1991 rok

W moim pobliżu znów coś się dzieje! Po wąskiej, jak dotąd, mało uczęszczanej trasie jeżdżą wielkie samochody. Wydaje mi się, że droga się poszerza. (...)

6 marzec 2004 rok

Dziś już nie jest tak ładnie w parku, nie słychać gwaru dzieci biegających alejami, nie ma fontann... Ale słyszałam, że ten rok, wiosną przyniesie wiele dobrego. Podobno nasz teren ma być odnowiony, zadbany i często odwiedzany. Z chęcią jeszcze raz przeżyję okres mojego dzieciństwa, choć już nie jako młode drzewko, lecz jako dwudziestoosmiometrowa, stara topola biała...

Populus – to łacińska nazwa topoli, drzewa bardzo popularnego i licznie występującego na naszym terenie. Topola w różnych odmianach występuje dosyć powszechnie w Europie, Azji i Afryce. Spotyka się prawie 40 rodzajów tego gatunku drzewa. Warto nadmienić, że jest to najszybciej rosnące drzewo w naszym klimacie. Lubi miejsca wilgotne, usytuowane wzdłuż biegu wód, w zagłębieniach terenu, przy rowach i drogach. Występuje w domieszcze lasów liściastych. Drewno topoli jest miękkie,

c.d. na stronie 6

• 30 kwietnia – 1 maja, Dni Skupienia Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej w Loretto. Będziemy rozważać temat: Jak naśladowuj Chrystusa.

• W niedziele (18 i 25 kwietnia) poprzedzające Święto 3. Maja po Mszach Świętych będzie można zakupić flagi narodowe i maryjne.

3 maja jest datą, którą Polacy powinni w sposób szczególny czcić. To dzień poświęcony Maryi Królowej Polski, a zarazem Święto Konstytucji 3. Maja. Godnym odnotowania jest fakt, że 3. maja 1899 r. wmurowano kamień węgielny pod budowę naszej świątyni, zaś wybór tej daty był swego rodzaju manifestacją postaw patriotycznych naszych ojców i dziadków. W bieżącym roku – roku wstąpienia Polski w struktury Unii Europejskiej (1 maja) – mamy niepowtarzalną okazję potwierdzenia naszej chrześcijańskiej postawy i narodowej tożsamości. Niech wywieszenie flag będzie tego przykładem.

W NASZYM KOŚCIELE

4. IV – Niedziela Palmowa

Msze Św.: 7.00, 9.00, 10.15, 12.00, 18.00
(Święcenie palm przed każdą Mszą Św.)

8. IV – Wielki Czwartek

Msza Św.: 18.00; Adoracja do godz. 21.00

9. IV – Wielki Piątek

Adoracja: 8.00–18.00; Nabożeństwo Wielkopiątkowe: 18.00;
Adoracja do godz. 21.00

10. IV – Wielka Sobota

Adoracja: 8.00–18.00; Msza Św.: 18.00;
Adoracja do godz. 21.00

(Święcenie pokarmów: 9.00–13.00 i 13.30–16.00)

11. IV – Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

Adoracja od godz. 5.00–6.00;
Msze Św.: 6.00 – Rezurekcja, 10.15, 12.00, 18.00

12. IV – Poniedziałek Wielkanocny

Msze Św.: 7.00, 9.00, 10.15, 12.00, 18.00

17–25. IV – MISJE ŚWIĘTE w Parafii p.w. Św. Izydora

18. IV – II – Niedziela Wielkanocna – Święto Miłosierdzia Bożego

Msze Św.: 7.00, 9.00, 10.15, 12.00,
15.00 – ku czci Św. Faustyny, 18.00

26. IV – Matki Bożej Dobrej Rady

Msze Św.: 7.00, 18.00

kruche i lekkie, dlatego też, często rosące przy drogach drzewa tego gatunku są wycinane ze względu na bezpieczeństwo albo mocno przycina się ich gałęzie i konary. Topola nie jest gatunkiem lubianym przez posiadaczy domowych kominków, gdyż przy spalaniu wydziela charakterystyczną, niezbyt przyjemną woń. Ma zastosowanie w przemyśle celulozowym, zapalczonym i meblarskim. Liczne mieszańce topoli uprawiane są jako gatunki o charakterze dekoracyjnym.

W Polsce występują trzy odmiany tego drzewa:

- topola osika (*populus tremula*) – najpospolitsza i najczęściej spotykana. Jej wysokość dochodzi do 10 m, obwód pnia jest mniejszy niż pozostałych gatunków;
- topola czarna (*populus nigra*) – zwana pospolicie sokorą, jest drzewem o rozłożystej koronie i majestatycznym pniu, którego wysokość dochodzi do 30 m, zaś grubość osiąga imponujące rozmiary;
- topola biała (*populus alba*) – zwana też białodrzewem, wyróżnia się od swoich „sióstr“ białoszaropopielastą korą, szczególnie pięknie wyglądającą, w promieniach padającego na nią słońca.

Topola ma szerokie zastosowanie w lecznictwie i ziołolecznictwie.

Używa się pączków tego drzewa, które zbieramy przed ich rozwojem na początku wiosny, kiedy są jeszcze zamknięte w lepkich łuskach. Najlepiej zbierać je z drzew ściętych lub wyrwanych wiatrołomów. Zebrane pączki należy suszyć najlepiej w suszarni w temperaturze do 40 stopni Celsjusza, a po wysuszeniu przechowywać w szczelnie zamkniętych pojemnikach. Wysuszone pączki zawierają olejek eteryczny, garbniki, glikozydy, substancje żywiczne i inne. Działają silnie dezynfekująco oraz moczopędnie. Mają zastosowanie w przypadku zapalenia dróg moczowych i pęcherza oraz przy przeroście gruczołu krokowego, są skuteczne przeciwko nieżyłom górnych dróg oddechowych. Obniżają zawartość mocznika we krwi; stwierdzono także ich skuteczność w uśmierzaniu bólów stawów, szczególnie pochodzenia gośćcowego i reumatycznego.

Odwar do picia sporządza się z łyżki rozgniecionych pączków oraz szklanki wody i pije 2–4 razy dziennie w ilości ok. 3 szklanki.

Maść zrobiona z rozartych pączków, świeżych lub suchych z dodatkiem kory z młodych gałązek leczy choroby skórne i bóle reumatyczne.

Opisany odwar służy też do przygotowywania kąpeli przeciw żylakom odbytu, żylakom nóg, stosuje się go także w leczeniu oparzeń.

Jeden z najpiękniejszych egzemplarzy tego drzewa (topola biała – *populus alba*), a jednocześnie najstarszy i największy z terenu Marek rośnie w parku Briggsów. Obwód tego pięknego pomnika przyrody wynosił w 2003 r. 498 cm, a wysokość dochodziła do około 30 m. Wiek tej topoli należy szacować na co najmniej 120 lat i najprawdopodobniej została ona posadzona przy zakładaniu przez Briggsów, parku krajobrazowego w stylu angielskim. Po drugiej stronie parku, przy moście na rzece Długiej rośnie topola o obwodzie pnia ok. 400 cm. Trzy, równie piękne, topole białe, których obwód pnia przekracza 300 cm, rosną na placu naszego kościoła (od strony Urzędu Miasta).

Najgrubszy, znany okaz topoli białej w Polsce rośnie na terenie gminy Leszno, w pow. Błonie, woj. mazowieckie, jego obwód wynosi ok. 12 m.

Na miano pomnika przyrody zasługuje topola czarna rosnąca w Markach przy ul. Lisa Kuli, jej obwód (mierzony w 2003 r.) wynosił 476 cm. Na uwagę zasługują również trzy sokory rosące przy ul. Ząbkowskiej 64, rozpościerające majestatycznie swoje konary.

Warto zaznaczyć, że topole: biała i czarna, kwalifikują się jako pomniki przyrody, jeśli ich obwód pnia mierzony na wysokości 130 cm od powierzchni ziemi wynosi co najmniej 380 cm; dla topoli osiki – 225 cm.

Bardzo ładnie prezentuje się kilka drzew różnych gatunków topoli, liczących po kilkadziesiąt lat, które rosną na dziedzińcu mareckiej biblioteki. W północnej części Marek (w Strudze) występuje kilka drzew tego gatunku zasługujących na miano pomników przyrody.

Zbigniew Paciorek

Z KSIĘGI PARAFIALNEJ

Sakrament Chrztu Św. w naszym kościele przyjęli:

- *14. Tomasz NIEBOREK 11.04.2004 r.
- 15. Julia KUKAWSKA 14.03.2004 r.
- 16. Piotr KAMIŃSKI 11.04.2004 r.
- 17. Mateusz WIERCZIŃSKI 28.03.2004 r.
- 18. Jakub KRUKOWSKI 28.03.2004 r.
- 19. Sandra ROŃDA 14.03.2004 r.
- 20. Sandra ŚCIPIEŃ 11.04.2004 r.
- 21. Katarzyna BOGDAN 27.03.2004 r.
- 22. Stanisław ŁUKOMSKI 28.03.2004 r.
- 23. Maksymilian LEOŃCZUK 11.04.2004 r.
- 24. Oliwia GEBUS 11.04.2004 r.
- 25. Wiktoria HAŁATKIEWICZ 11.04.2004 r.
- 26. Maciej SUCHOCKI 28.03.2004 r.
- 27. Oliwia CZAPLIŃSKA 11.04.2004 r.
- 28. Liliana BRUKS 12.04.2004 r.
- 29. Szymon NIKICIUK 12.04.2004 r.
- 30. Karolina KARASIŃSKA 11.04.2004 r.
- 31. Daniel DIMITROW 4.04.2004 r.
- 32. Wiktoria PACIOREK 12.04.2004 r.
- 33. Filip UCHMAN 1.04.2004 r.
- 34. Jakub LISTWON 12.04.2004 r.

Zmarli, których pogrzeb odbył się w naszym kościele:

- *26. Marian PAŻ 1959-25.02.2004 r.
- 27. Grzegorz GRABOWSKI 1916-27.02.2004 r.
- 28. Franciszek BOGATEK 1930-9.03.2004 r.
- 29. Jadwiga PRZEDMOJSKA 1922-9.03.2004 r.
- 30. Stanisława KANIAK 1923-11.03.2004 r.
- 31. Anna ANTOSIEWICZ 1920-13.02.2004 r.
- 32. Grzegorz PAZIK 1936-13.03.2004 r.
- 33. Wiktoria GOGOLEWSKA 13.03.2004 r.-15.03.2004 r.
- 34. Marianna SASIN 1946-14.03.2004 r.
- 35. Ignacy MOTYCZYŃSKI 1952-18.03.2004 r.
- 36. Jerzy BURDELAS 1945-16.03.2004 r.
- 37. Marianna OLEWNIK 1922-20.03.2004 r.
- 38. Zbigniew OLESIŃSKI 1954-12.03.2004 r.
- 39. Alicja BAGNIAK 1938-24.03.2004 r.
- 40. Tadeusz PAWŁOWSKI 1924-26.03.2004 r.

*Kolejna liczba od 01.01.2004 r.

Kancelaria parafialna czynna:

poniedziałek, środa, czwartek, piątek, sobota
8.30-10.30; 16.00-18.00

wtorek – nieczynna.

Wielki Tydzień:

poniedziałek 8.30-10.30, środa 16.00-18.00

Kwiaty do Grobu Pańskiego:

środa, czwartek przed południem.

TADEUSZ LUŻYŃSKI – SYLWETKA

Urodził się w 1934 roku w Wysokiej na ziemi radomskiej. Studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom z wyróżnieniem otrzymał w 1964 roku w pracowni znakomitego kolorysty i pedagoga prof. Eugeniusza Eibischa. Zwiedził prawie całą Europę. Uprawia malarstwo sztalugowe (olej, akryl, tempera, pastel, akwarela – szczególnie pejzaż, martwa natura) i ścienne (polichromia, mozaika, fresk, sgraffito) oraz wystawiennictwo. Jest autorem polichromii w kościele w Wysokiej i współautorem polichromii w kościele parafialnym w Karczmiskach, współwykonawcą figury Chrystusa Ukrzyżowanego w ołtarzu kościoła Matki Bożej Królowej Polski w Markach-Pustelniku (patrz: foto), współtwórcą oraz wykonawcą kompleksu mozaik w Ambasadzie Polskiej w Moskwie oraz w kościele na Wólce Węglowej i szeregu innych zrealizowanych projektów. Kierował rekonstrukcją malowideł ściennych na Starym i Nowym Mieście w Warszawie. Od 1988 roku należy do grupy artystów malarzy „Rosomak”. Działa na niwie społecznej i pedagogicznej. Prowadził zajęcia i warsztaty plastyczne w Mareckim Ośrodku Kultury i pracownię malarstwa w Robotniczym Stowarzyszeniu Twórców Kultury, jest konsultantem ogólnopolskich plenerów malarskich organizowanych przez Ogólnopolską Izbę Lekarską, chętnie udziela konsultacji, nie tylko artystom amatorom. Współpracował przy aranżacji wielu wystaw, także w galerii mareckiej. Honorowo wykonał i zrealizował projekty kilkudziesięciu ołtarzy na Boże Ciało w parafiach mareckich. Jest radnym naszego miasta, przewodniczącym Komisji Oświaty, Kultury i Sportu Rady Miasta Marki. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych.

Nagrody: w 1965 roku Medal Brązowy III Ogólnopolskiej Wystawy Malarstwa i Grafiki w Bielsku Białej oraz wiele wyróżnień.

Zbiory: Muzeum w Bielsku Białej oraz liczne zbiory prywatne, głównie w Polsce, Anglii, Danii, Szwecji, Stanach Zjednoczonych i we Włoszech.

Na prezentowanej, z okazji, jubileuszu czterdziestolecia pracy twórczej, wystawie swojego malarstwa w Galerii Mareckiego Ośrodka Kultury, artysta prezentuje obrazy będące znakomitym przykładem, jak żywotne, jak wspaniałe są tradycje koloryzmu w sztuce. O czym niech świadczą słowa krytyka sztuki Marii Głodowskiej: Świetliście przejryste barwy, migocąco – lśniące światło lub też żywe, intensywne kolory przesycone są

powietrzem, rozbijają kontury i stałość materii, by połączyć się i płynąć z żywiołem wszechświata. Artysta o nieokiełznanym temperamencie malarskim, nie ogranicza się jedynie do odtwarzania i sublimowania konkretnych widoków. W jego dziełach odnaleźć można poszukiwanie prawdy, prawdy spoza zewnętrznej rzeczywistości odniesienia. Gra światła, odczucie koloru, oraz współzależność koloru i światła, zajmuje centralną pozycję w malarskiej twórczości artysty. O prawdziwości tych słów możemy przekonać się oglądając reprodukcje kilku obrazów artysty na drugiej stronie okładki naszej gazety.

TADEUSZ LUZYŃSKI MALARSTWO – OLEJ, AKRYL, PASTEL (1964 – 2004)

Stara zabudowa w Markach-Pustelniku – olej

Martwa natura – olej

Ruiny wnętrza kościoła w Solanach – akryl

Kościół Św. Anny w Warszawie – pastel

Domy w Dąbrównie – olej

Lubiny – olej

Galeria Mareckiego Ośrodka
Kultury, Marki, ul. Fabryczna 2,
tel. 781-14-06.

Wydawca WIADOMOŚCI PARAFIALNYCH
Akcja Katolicka przy parafii p.w. Św. Izydora w Markach.
Zespół redakcyjny: ks. Jerzy Skłucki, Marek Kroczek,
Zbigniew Paciorek, Agnieszka Pietruk, Maria Przybysz-Piwkova.
Projekt i skład komputerowy: Krzysztof Szarek.

Adres redakcji:
05-270 Marki,
al. Piłsudskiego 93.
Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania tekstów
i zmiany tytułów.